
Dhyanabindu Upanishad

ध्यानबिन्दूपनिषत्

Document Information

Text title : Dhyanabindu Upanishad

File name : dhyanabindu.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 39/108; Krishna Yajurveda, Yoga Upanishad

Latest update : February 11, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Dhyanabindu Upanishad

ध्यानबिन्दूपनिषत्

ध्यात्वा यद्ब्रह्ममात्रं ते स्वावशेषधिया ययुः ।

योगतत्त्वज्ञानकृलं तत्स्वमात्रं विचिन्तये ॥

ॐ सड नाववतु ॥ सड नौ भुनक्तु ॥

सड वीर्यं करवावडै ॥

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावडै ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

यद्वि शैलसमं पापं विस्तीर्णं बडुयोजनम् ।

बिधते ध्यानयोगेन नान्यो भेदः कदाचन ॥ १ ॥

बीजाक्षरं परं बिन्दुं नादो तस्थोपरि स्थितम् ।

सशब्दं याक्षरे क्षीणो निःशब्दं परमं पदम् ॥ २ ॥

अनाडतं तु यच्छब्दं तस्य शब्दस्य यत्परम् ।

तत्परं विन्दते यस्तु स योगी छिन्नसंशयः ॥ ३ ॥

वालाग्रशतसाडस्रं तस्य भागस्य भागिनः ।

तस्य भागस्य भागार्धं तत्क्षये तु निरञ्जनम् ॥ ४ ॥

पुष्पमध्ये यथा गन्धः पयोमध्ये यथा धृतम् ।

तिलमध्ये यथा तैलं पाषाणेष्विव काञ्चनम् ॥ ५ ॥

अेवं सर्वाणि भूतानि माणौ सूत्रं षवात्मनि ।

स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणिस्थितः ॥ ६ ॥

तिलानां तु यथा तैलं पुष्पे गन्धं षवाश्रितः ।

पुरुषस्य शरीरे तु सबाड्याभ्यन्तरे स्थितः ॥ ७ ॥

वृक्षं तु सकलं विद्याच्छाया तस्यैव निष्कला ।

सकले निष्कले भावे सर्वत्रात्मा व्यवस्थितः ॥ ८ ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ध्येयं सर्वमुमुक्षुभिः ।

पृथिव्यग्निश्च ऋग्वेदो भूरित्येव पितामहः ॥ ९ ॥

अकारे तु लयं प्राप्ते प्रथमे प्राणवांशके ।

अन्तरिक्षं यजुर्वायुर्भुवो विष्णुर्जनार्दनः ॥ १० ॥

उकारे तु लयं प्राप्ते द्वितीये प्राणवांशके ।

धौः सूर्यः सामवेदश्च स्वर्हित्येव मહેश्वरः ॥ ११ ॥

मकारे तु लयं प्राप्ते तृतीये प्राणवांशके ।

अकारः पीतवर्णः स्याद्रजोगुण उदीरितः ॥ १२ ॥

उकारः सात्त्विकः शुक्लो मकारः कृष्णतामसः ।

अष्टाङ्गं च यत्तुष्पादं त्रिस्थानं पञ्चद्वैवतम् ॥ १३ ॥

ओङ्कारं यो न जानाति ब्रह्मणो न भवेत्तु सः ।

प्राणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते ॥ १४ ॥

अप्रमत्तेन वेद्ध्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ।

निवर्तन्ते डिधाः सर्वास्तस्मिन्दृष्टे परावरे ॥ १५ ॥

ओङ्कारप्रभवा देवा ओङ्कारप्रभवाः स्वराः ।

ओङ्कारप्रभवं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १६ ॥

इस्वो दहति पापानि दीर्घः सम्पत्प्रदोऽव्ययः ।

अर्धमात्रा समायुक्तः प्राणवो मोक्षदायकः ॥ १७ ॥

तैलधाराभिवास्त्रिं दीर्घघण्टानिनादवत् ।

अवाच्यं प्राणवस्थाग्रं यस्तं वेद स वेदवित् ॥ १८ ॥

दृत्पद्मकर्णिकामध्ये स्थिरदीपनिभाकृतिम् ।

अङ्गुष्ठमात्रमथलं ध्यायेदोङ्कारमीश्वरम् ॥ १९ ॥

धुंया वायुमापुर्थं पूरयित्वोदरस्थितम् ।

ओङ्कारं देहमध्यस्थं ध्यायेज्ज्वालवलीवृत्तम् ॥ २० ॥

ब्रह्मा पूरकं धृत्युक्तो विष्णुः कुम्भक उच्यते ।

रेथो रुद्र इति प्रोक्तः प्राणायामस्य देवताः ॥ २१ ॥

आत्मानमरणिं कृत्वा प्राणं चोत्तरारणिम् ।
ध्याननिर्मथनाभ्यासादेव पश्येन्निरूढवत् ॥ २२ ॥

ओङ्कारध्वनिनादेन वायोः संहरणान्तिकम् ।
यावद्भूलं समाध्यात्साम्यङ्नादलयावधि ॥ २३ ॥

गमागमस्थं गमनादिशून्य-

मोङ्कारमेकं रविकोटिटीप्तिम् ।

पश्यन्ति ये सर्वजनान्तरस्थं

उंसात्मकं ते विरजा भवन्ति ॥ २४ ॥

यन्मनस्त्रिजगत्सृष्टिस्थितिव्यसनकर्मकृतम् ।
तन्मनो विलयं याति तद्विषयोः परमं पदम् ॥ २५ ॥

अष्टपत्रं तु लृत्पदां द्वात्रिंशत्केसरान्वितम् ।
तस्य मध्ये स्थितो भानुर्भानुमध्यगतः शशी ॥ २६ ॥

शशिमध्यगतो वह्निर्वह्निमध्यगता प्रभा ।
प्रभामध्यगतं पीठं नानारत्नप्रवेष्टितम् ॥ २७ ॥

तस्य मध्यगतं देवं वासुदेवं निरञ्जनम् ।
श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं मुक्तामणिविभूषितम् ॥ २८ ॥

शुद्धस्कृटिकसंकाशं यन्द्रकोटिसमप्रभम् ।
येवं ध्यायेन्महाविष्णुमेवं वा विनयान्वितः ॥ २९ ॥

अतसीपुष्पसंकाशं नाभिस्थाने प्रतिष्ठितम् ।
यतुर्भुजं महाविष्णुं पूरकेण विचिन्तयेत् ॥ ३० ॥

कुम्भकेन लृटिस्थाने चिन्तयेत्कमलासनम् ।
ब्रह्माणं रक्तगौराभं यतुर्वक्त्रं पितामहम् ॥ ३१ ॥

रेथकेन तु विद्यात्मा ललाटस्थं त्रिलोचनम् ।
शुद्धस्कृटिकसंकाशं निष्कलं पापनाशनम् ॥ ३२ ॥

अञ्जपत्रमधःपुष्पमूर्ध्वनालमधोमुष्पम् ।
कदलीपुष्पसंकाशं सर्ववेदमयं शिवम् ॥ ३३ ॥

शतारं शतपत्राढ्यं विकीर्णाम्बुजकणिकम् ।
तत्रार्कचन्द्रवह्नीनामुपर्युपरि चिन्तयेत् ॥ ३४ ॥

पद्मस्योद्धाटनं कृत्वा बोधचन्द्राग्निस्सूर्यकम् ।
 तस्य लृद्धीजमाहुत्य आत्मानं यरते ध्रुवम् ॥ ३५ ॥
 त्रिस्थानं य त्रिमात्रं य त्रिब्रह्म य त्रयाक्षरम् ।
 त्रिमात्रमर्धमात्रं वा यस्तं वेद स वेदवित् ॥ ३६ ॥
 तैलधारमिवाच्छिन्नदीर्घघण्टानिनादवत् ।
 बिन्दुनादकलातीतं यस्तं वेद स वेदवित् ॥ ३७ ॥
 यथैवत्पलनालेन तोयमाकर्षयेन्नरः ।
 तथैवओत्कर्षयेद्भ्रायुं योगी योगपथे स्थितः ॥ ३८ ॥
 अर्धमात्रात्मकं कृत्वा कोशीभूतं तु पङ्कजम् ।
 कर्षयेन्नलमात्रेण भ्रुवोर्मध्ये लयं नयेत् ॥ ३९ ॥
 भ्रुवोर्मध्ये ललाटे तु नासिकायास्तु मूलतः ।
 जानीयादमृतं स्थानं तद्ब्रह्ममायतनं महत् ॥ ४० ॥
 आसनं प्राणसंरोधः प्रत्याहारश्च धारणा ।
 ध्यानं समाधिरेतानि योगाङ्गानि भवन्ति षट् ॥ ४१ ॥
 आसनानि य तावन्ति यावन्त्यो ज्ञवज्जातयः ।
 अतेषान्तुलान्मेदान्विजानाति मહેश्वरः ॥ ४२ ॥
 छिद्रं भद्रं तथा सिद्धं पद्मं येति यतुष्टयम् ।
 आधारं प्रथमं यकं स्वाधिष्ठानं द्वितीयकम् ॥ ४३ ॥
 योनिस्थानं तयोर्मध्ये कामरूपं निगद्यते ।
 आधाराभ्ये गुह्यस्थाने पङ्कजं यय्यतुर्दलम् ॥ ४४ ॥
 तन्मध्ये प्रोच्यते योनिः कामाख्या सिद्धवन्दिता ।
 योनिमध्ये स्थितं लिङ्गं पश्चिमाभिमुखं तथा ॥ ४५ ॥
 मस्तके मणिवद्भिन्नं यो जानाति स योगवित् ।
 तमथामीकराकारं तडिल्लेभेव विष्कुरत् ॥ ४६ ॥
 यतुरस्रमुपर्यग्रेरधो मेढ्रात्प्रतिष्ठितम् ।
 स्वशब्देन भवेत्प्राणः स्वाधिष्ठानं तदाश्रयम् ॥ ४७ ॥
 स्वाधिष्ठानं ततश्चक्रं मेढ्रमेव निगद्यते ।
 मणिवत्तन्तुना यत्र वायुना पूरितं वपुः ॥ ४८ ॥

तन्नाभिमार्गं यत् प्रोच्यते मणिपूरकम् ।
 द्वादशारमडायुके पुण्यपापनियन्त्रितः ॥ ४८ ॥
 तावज्जुवो भ्रमत्येवं यावत्तत् न विन्दति ।
 उर्ध्वं मेढ्राद्यो नाभेः कन्दो योऽस्ति भगवाणवत् ॥ ५० ॥
 तत्र नाज्यः समुत्पन्नाः सडस्त्राणि द्विसप्ततिः ।
 तेषु नाडीसडस्रेषु द्विसप्ततिरुदाहृताः ॥ ५१ ॥
 प्रधानाः प्राणवाहिन्यो भूयस्तत्र दश स्मृताः ।
 षडा य पिङ्गला यैव सुषुम्ना य तृतीयका ॥ ५२ ॥
 गान्धारी उस्तिजिह्वा य पूषा यैव यशस्विनि ।
 अलम्बुसा कुडूरत्र शङ्भिनी दशमी स्मृता ॥ ५३ ॥
 अत्र नाडीमयं यत्कं विज्ञेयं योगिना सदा ।
 सततं प्राणवाहिन्यः सोम सूर्याग्निदेवताः ॥ ५४ ॥
 षडापिङ्गलासुषुम्नास्तिस्रो नाज्यः प्रकीर्तिताः ।
 षडा वामे स्थिता भागे पिङ्गला दक्षिणे स्थिता ॥ ५५ ॥
 सुषुम्ना मध्यदेशे तु प्राणमार्गास्त्रयः स्मृताः ।
 प्राणोऽपानः समानश्चोदानो व्यानस्तथैव च ॥ ५६ ॥
 नागः कूर्मः कृकरको देवदत्तो धनञ्जयः ।
 प्राणाधाः पञ्च विष्याता नागाधाः पञ्च वायवः ॥ ५७ ॥
 अत्रे नाडीसडस्रेषु वर्तन्ते जुवतृपिणः ।
 प्राणपानवशो जुवो ह्यधश्चोर्ध्वं प्रधावति ॥ ५८ ॥
 वामदक्षिणमार्गोऽत्र यज्यलत्वात्र दृश्यते ।
 आक्षिप्तो भुज्जदण्डेन यथोच्यलति कन्दुकः ॥ ५९ ॥
 प्राणपानसमाक्षिप्तस्तद्भ्रज्जुवो न विश्रमेत् ।
 अपानात्कर्षति प्राणोऽपानः प्राणायम्य कर्षति ॥ ६० ॥
 भगरज्जुवदित्येतदो जनाति स योगवित् ।
 उकारेण बहिर्याति सकारेण विशेत्पुनः ॥ ६१ ॥
 उंसडसेत्यमं मन्त्रं जुवो जपति सर्वदा ।

शतानि षट्दिवारात्रं सडस्राणोऽकविंशतिः ॥ ६२ ॥
 अेतन्सङ्ख्यान्वितं मन्त्रं श्रुवो जपति सर्वदा ।
 अजपा नाम गायत्री योगिनां भोक्षदा सदा ॥ ६३ ॥
 अस्याः सङ्ख्यमात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ।
 अनया सदृशी विद्या अनया सदृशो जपः ॥ ६४ ॥
 अनया सदृशं पुण्यं न भूतं न भविष्यति ।
 येन मार्गेण गन्तव्यं ब्रह्मस्थानं निरामयम् ॥ ६५ ॥
 मुषेनाच्छाद्य तद्द्वारं प्रसुप्ता परमेश्वरी ।
 प्रबुद्धा वह्नियोगेन मनसा मरुता सड ॥ ६६ ॥
 सूचिवद्गुणमादाय व्रजतूर्ध्वं सुषुम्नया ।
 उद्घाटयेत्सपाटं तु यथा कुञ्चिकया लटात् ॥ ६७ ॥
 कुण्डलिन्या तथा योगी भोक्षद्वारं विभेद्येत् ॥ ६८ ॥
 कृत्वा सम्मुटितौ करौ दृढतरं अध्वाथ पद्मासनम् ।
 गाढं वक्षसि सन्निधाय युबुङ्कं ध्यानं य तस्थेतसि ॥
 वारंवारमपातमूर्ध्वमनिलं प्रोच्यारयन्चूरितम् ।
 मुञ्चन्प्राणमुपैति बोधमतुलं शक्तिप्रभावात्ररः ॥ ६९ ॥
 पद्मासनस्थितो योगी नाडीद्वारेषु पूरयन् ।
 मारुतं कुम्भयन्चस्तु स मुक्तो नात्र संशयः ॥ ७० ॥
 अङ्गानां मर्दनं कृत्वा श्रमजतेन वारिणा ।
 कट्वम्बलवणत्यागी क्षीरपानरतः सुषुप्ती ॥ ७१ ॥
 ब्रह्मचारी मिताहारी योगी योगपरायणः ।
 अब्दादूर्ध्वं भवेत्सिद्धो नात्र कार्या विचारणा ॥ ७२ ॥
 कन्दोर्ध्वकुण्डली शक्तिः स योगी सिद्धिभाजनम् ।
 अपानप्राणयोरैक्यं क्षयन्मूरपुरीषयोः ॥ ७३ ॥
 युवा भवति वृद्धोऽपि सततं मूलबन्धनात् ।
 पाष्णिभागेन सम्पीड्य योनिमाकुञ्चयेद्बुद्धम् ॥ ७४ ॥
 अपानमूर्ध्वमुत्सृज्य मूलबन्धोऽयमुच्यते ।

उज्याणं कुरुते यस्माद्विश्रान्तमलाभगः ॥ ७५ ॥

उडुयाणं तदेव स्यात्तत्र बन्धो विधीयते ।

उदरे पश्चिमं ताणं नाभेऽर्ध्वं तु कारयेत् ॥ ७६ ॥

उडुयाणोऽप्ययं बन्धो मृत्युमातङ्गकेसरी ।

अध्नाति छि शिरोजातमधोगामिनभोजलम् ॥ ७७ ॥

ततो जालन्धरो बन्धः कर्मदुःभौघनाशनः ।

जालन्धरे कृते बन्धे कर्णसंकोचलक्षणे ॥ ७८ ॥

न पीयूषं पतत्यग्नौ न य वायुः प्रधावति ।

कपालकुडरे जिह्वा प्रविष्टा विपरीतगा ॥ ७९ ॥

भ्रुवोरन्तर्गता दृष्टिर्मुद्रा भवति भेयरी ।

न रोगो मरणं तस्य न निद्रा न क्षुधा तृषा ॥ ८० ॥

न य मूर्खा भवेत्तस्य यो मुद्रां वेत्ति भेयरीम् ।

पीड्यते न य रोगेण लिप्यते न य कर्मणा ॥ ८१ ॥

अध्यते न य कालेन यस्य मुद्रस्ति भेयरी ।

चित्तं यरति भे यस्माज्जिह्वा भवति भेगता ॥ ८२ ॥

तेनैषा भेयरी नाम मुद्रा सिद्धनमस्कृता ।

भेयर्या मुद्रया यस्य विवरं लम्बिकोर्ध्वतः ॥ ८३ ॥

बिन्दुः क्षरति नो यस्य कामिन्याल्लिङ्गितस्य य ।

यावद्विन्दुः स्थितो देहे तावन्मृत्युभयं कुतः ॥ ८४ ॥

यावद्बद्धा नभोमुद्रा तावद्विन्दुर्न गच्छति ।

गलितोऽपि यदा बिन्दुः सम्प्राप्तो योनिमण्डले ॥ ८५ ॥

व्रजत्यूर्ध्वं उठाच्छक्त्या निबद्धो योनिमुद्रया ।

स एव द्विविधो बिन्दुः पाण्डरो लोडितस्तथा ॥ ८६ ॥

पाण्डरं शुक्लमित्याहुर्वोडिताभ्यं मलाञ्जः ।

विद्रुमद्रुमसंकाशं योनिस्थाने स्थितं रजः ॥ ८७ ॥

शशिस्थाने वसेद्विन्दुःस्तयोरैश्वर्यं सुदुर्लभम् ।

बिन्दुः शिवो रजः शक्तिर्बिन्दुरिन्दू रजो रविः ॥ ८८ ॥

उभययोः सङ्गमादेव प्राप्यते परमं वपुः ।

वायुना शक्तिशालेन प्रेरितं भे यथा रजः ॥ ८८ ॥

रविशैकत्वमायाति भवेद्विष्यं वपुस्तदा ।

शुक्लं यन्द्रेण संयुक्तं रजः सूर्यसमन्वितम् ॥ ८० ॥

द्रयोः समरसीभावं यो जनाति स योगवित् ।

शोधनं मलजालानां घटनं यन्द्रसूर्ययोः ॥ ८१ ॥

रसानां शोषणं सम्यग्भ्रामुद्राभिधीयते ॥ ८२ ॥

वक्षोन्यस्तत्तनुर्निपीड्य सुषिरं योनेश्च वामाङ्घ्रिणा

उस्ताभ्यामनुधारयन्प्रविततं पादं तथा दक्षिणम् ॥

आपूर्य शसनेन कुक्षियुगलं बध्वा शनैरेयये-

देषा पातकनाशिनी ननु मडामुद्रा नृणां प्रोच्यते ॥ ८३ ॥

अथात्मनिर्णयं व्याख्यास्ये ॥

दृष्टिस्थाने अष्टदलपद्मं वर्तते तन्मध्ये रेखावलयं

कृत्वा शुवात्मरूपं ज्योतीरूपमणुमात्रं वर्तते तस्मिन्सर्वं

प्रतिष्ठितं भवति सर्वं जनाति सर्वं करोति सर्वमेतच्चरितमदं

कर्ताऽदं भोक्ता सुष्पी दुष्पी काणः षण्णो अधिरो मूकः कृशः

स्थूलोऽनेन प्रकाशेण स्वतन्त्रवादेन वर्तते ॥

पूर्वदले विश्रमते पूर्वं दलं श्वेतवर्णं तदा भक्तिपुरःसरं

धर्मं मतिर्भवति ॥

यदाऽग्नेयदले विश्रमते तदाग्नेयदलं रक्तवर्णं तदा निद्रालस्य

मतिर्भवति ॥

यदा दक्षिणदले विश्रमते तद्दक्षिणदलं कृष्णवर्णं तदा

द्वेषकोपमतिर्भवति ॥

यदा नैरृतदले विश्रमते तन्नैरृतदलं नीलवर्णं तदा

पापकर्महिंसाभतिर्भवति ॥

यदा पश्चिमदले विश्रमते तत्पश्चिमदलं स्फुटिकवर्णं तदा

झीडाविनोदं मतिर्भवति ॥

यदा वायव्यदले विश्रमते वायव्यदलं माण्डिक्यवर्णं तदा

ગમનચલનવૈરાગ્યમતિર્ભવતિ ॥

યદોત્તરદલે વિશ્રમતે તદુત્તરદલં પીતવર્ણં તદા સુખશૂઙ્ગાર-
મતિર્ભવતિ ॥

યદેશાનદલે વિશ્રમતે તદીશાનદલં વૈડૂર્યવર્ણં તદા
દાનાદિકૃપામતિર્ભવતિ ॥

યદા સન્ધિસન્ધિષુ મતિર્ભવતિ તદા વાતપિત્તશ્લેષ્મમહાવ્યાધિ-
પ્રકોપો ભવતિ ॥

યદા મધ્યે તિષ્ઠતિ તદા સર્વં જાનાતિ ગાયતિ નૃત્યતિ પઠત્યાનન્દ-
કરોતિ ॥

યદા નેત્રશ્રમો ભવતિ શ્રમનિર્ભરણાર્થં પ્રથમરેખાવલયં
કૃત્વા મધ્યે નિમજ્જનં કુરુતે પ્રથમરેખાબન્ધૂકપુષ્પવર્ણં
તદા નિદ્રાવસ્થા ભવતિ ॥

નિદ્રાવસ્થામધ્યે સ્વપ્નાવસ્થા ભવતિ ॥

સ્વપ્નાવસ્થામધ્યે દૃષ્ટં શ્રુતમનુમાનસમ્ભવવાર્તા
ઇત્યાદિકલ્પનાં કરોતિ તદાદિશ્રમો ભવતિ ॥

શ્રમનિર્હરણાર્થં દ્વિતીયરેખાવલયં કૃત્વા મધ્યે
નિમજ્જનં કુરુતે દ્વિતીયરેખા ઇન્દ્રકોપવર્ણં તદા
સુષુપ્ત્યવસ્થા ભવતિ સુષુપ્તૌ કેવલપરમેશ્વરસમ્બન્ધિની
બુદ્ધિર્ભવતિ નિત્યબોધસ્વરૂપા ભવતિ પશ્ચાત્પરમેશ્વર-
સ્વરૂપેણ પ્રાપ્તિર્ભવતિ ॥

તૃતીયરેખાવલયં કૃત્વા મધ્યે નિમજ્જનં કુરુતે તૃતીયરેખા
પદ્મરાગવર્ણં તદા તુરીયાવસ્થા ભવતિ તુરીયે કેવલપરમાત્મ-
સમ્બન્ધિની ભવતિ નિત્યબોધસ્વરૂપા ભવતિ તદા શનૈઃ
શનૈરુપરમેદ્દુઃખ્યા ધૃતિગૃહીતયાત્મસંસ્થં મનઃ
કૃત્વા ન કિચ્ચિદપિ ચિન્તયેત્તદા પ્રાણાપાનયોરૈક્યં કૃત્વા
સર્વં વિશ્વમાત્મસ્વરૂપેણ લક્ષ્યં ધારયતિ । યદા
તુરીયાતીતાવસ્થા તદા સર્વેષામાનન્દસ્વરૂપો ભવતિ
ઢન્દ્વાતીતો ભવતિ યાવદ્દેહધારણા વર્તતે તાવત્તિષ્ઠતિ
પશ્ચાત્પરમાત્મસ્વરૂપેણ પ્રાપ્તિર્ભવતિ ઇત્યનેન પ્રકારેણ

भोक्षो भवतीदमेवात्मदर्शनोपायं भवन्ति ॥

यत्तुष्यथसमायुक्तमडाद्भारगवायुना ।

सह स्थितत्रिकोणार्धगमने दृश्यतेऽय्युतः ॥ ८४ ॥

पूर्वोक्तत्रिकोणस्थानाद्युपरि पृथिव्यादिपञ्चवर्णकं ध्येयम् ।

प्राणादिपञ्चवायुश्च बीजं वर्णं च स्थानकम् ।

यकारं प्राणबीजं च नीलज्जुमूतसन्निभम् ।

रकारमग्निबीजं च अपानादित्यसंनिभम् ॥ ८५ ॥

लकारं पृथिवीरूपं व्यानं बन्धूकसंनिभम् ।

वकारं ज्ववबीजं च उदानं शङ्खवर्णकम् ॥ ८६ ॥

उकारं विद्यत्स्वरूपं च समानं स्फुटिकप्रभम् ।

हृन्नाभिनासाकर्णं च पादाङ्गुष्ठादिसंस्थितम् ॥ ८७ ॥

द्विसप्ततिसहस्राणि नाडीमार्गेषु वर्तते ।

अष्टाविंशतिकोटीषु रोमकूपेषु संस्थिताः ॥ ८८ ॥

समानप्राण ऐकस्तु ज्वः स ऐक एव हि ।

रेयकादि त्रयं कुर्याद्दृढचित्तः समाहितः ॥ ८९ ॥

शनैः समस्तमाकृष्य हृत्सरोरुलकोटरे ।

प्राणापानौ च बध्वा तु प्राणवेन समुच्यरेत् ॥ ९० ॥

कर्णसङ्कोचनं कृत्वा लिङ्गसङ्कोचनं तथा ।

मूलाधारात्सुषुम्ना च पद्मतन्तुनिभा शुभा ॥ ९०१ ॥

अमूर्तो वर्तते नादो वीणादण्डसमुत्थितः ।

शङ्खनादित्त्रिंशैव मध्यमेव ध्वनिर्यथा ॥ ९०२ ॥

व्योमरन्ध्रगतो नादो मायूरं नादमेव च ।

कपालकुण्डरे मध्ये यत्तुर्द्धारस्थ मध्यमे ॥ ९०३ ॥

तदात्मा शजते तत्र यथा व्योम्नि दिवाकरः ।

कोदण्डद्वयमध्ये तु भ्रमरन्ध्रेषु शक्तितः ॥ ९०४ ॥

स्वात्मानं पुरुषं पश्येन्मनस्तत्र लयं गतम् ।

रत्नानि ज्योतिस्निनादं तु बिन्दुमाडेष्टरं पदम् ।

य एव वेद पुरुषः स डैवल्यं समश्नुत षट्युपनिषत् ॥ ९०५ ॥

ॐ सल नाववतु ॥ सल नौ ढुनक्तु ॥

सल वीर्यं करवावढे ॥

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावढे ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ ध्यानबिन्दूपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

Dhyanabindu Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

